

Иван Вазов
Царев връх

Девет века връщаш ме назади,
кат те гледам, върхо голи, травни,
махват се епохи и прегради
между мен и старините давни.

Виждам поколения корави,
чеда вечни на полята бойни,
образите родни, величави
на царе – боговенчани войни;

виждам века на дълбока вяра;
виждам Рила в шуми непроходни,
и там, въз скала свещена, стара,
на молитва Постникът господни;

и въз тебе, връх благословени,
в ясното пространство на ефира –
царствен старец паднал на колене
къмто Постника ръце простира¹.

КРАЙ

1. Според преданието цар Петър се поклонил от тоя връх на св. Иван Рилски, който нарочно застанал на скалата, в която е пещерата му.

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4332>]